

Fra: Flensborg Avis

Kronikker om hverdagens undren

25.07.2013 | 14:15 |

Trine Flaming

Kulturforskelle. Christina Engelke har jævnligt skrevet kronikker til Flensborg Avis, alle med samme tema: En svenskers betragtninger af livet i Tyskland

Svenske Christina Engelke flyttede til Kappel for snart et år siden. Hun trives i byen ved Slien, men undres nogle gange over de forskelle, der er mellem svensk og tysk. Det skriver hun om. Foto: Povl Klavsen

KAPPEL.

Christina Engelke flyttede for snart et år siden til Kappel sammen med sin mand og to børn. Den lille familie kom da fra Sverige, men både Christina og hendes tyske mand er vant til at være udenlands.

De mødte hinanden i Frankrig, hvor de også boede, og allerede i 2007-2008 boede de i Tyskland, nærmere bestemt Hamborg. Datteren på otte år taler tysk og svensk i ét væk, sønnen på fem er vant til at tale fransk med sin far, som gerne vil tale alt muligt andet end tysk.

- Min mand elsker fremmede sprog. I Sverige talte han svensk, da vi boede i Frankrig, talte vi fransk sammen. Nu er det svensk. Jeg var tvunget til at flytte hertil, hvis børnene skulle lære lidt tysk, smiler Christina Engelke, der selv sagtens kan begå sig på tysk, men gerne vil lære mere. - Sprog er noget, man altid kan arbejde med. Man synes, man har nået et vist niveau, men når man så for eksempel skal snakke med en embedsmand, finder man ud af, at det slet ikke rækker.

Skriver, når der sker nyt

Familien er altså vant til at tale forskellige sprog, så på det område har det ikke været den store omstilling for Christina Engelke at flytte til Kappel. Der er til gengæld mange andre ting, der har

krævet lidt anderledes tænkning, og det har Christina Engelke beskrevet i en række kronikker, der siden februar er blevet trykt med jævne mellemrum i Flensborg Avis.

- Jeg har altid skrevet for mig selv. Sådan, når jeg har gennemgået nogle forandringer i livet, siger hun. Det er en måde at forholde sig til tingene og bearbejde dem på, men det er ikke, fordi Christina Engelke føler sig utilpas i Tyskland, tværtimod.

Ingen fleksibilitet

Der er bare nogle ting, der er anderledes, og det er disse betragtninger, hun skriver om, hvilket i øvrigt ofte giver anledning til et træk på smilebåndet.

De små historier er nogle gange skrevet med en undren og et træk på skuldrene over, at »sådan er det så åbenbart her«, men det er hele vejen igennem med åbenhed og respekt for det fremmede, Christina Engelke fortæller. Skal hun nævne én ting, der ikke fungerer i Tyskland, er det at forene familie- og arbejdsliv.

- Arbejdslivet i Tyskland er overhovedet ikke fleksibelt. Når du har fri kl. 16, er det kl. 16, og skal du arbejde i otte timer, er det otte timer. Den fleksibilitet, som man finder i Sverige, findes ikke her, siger hun. - Heller ikke, når der skal hentes børn fra børnehaven. Her kan du ikke bare komme et par timer senere, hvis du lige skal klare nogle ærinder inden. Jeg aner ikke, hvad tyske kvinder gør. De kan da ikke gå hjemme allesammen, undres hun.

Tyskerne er venligere

Christina Engelke »trives med at bo i Tyskland«, understreger hun. - Her er alting større, og der er mere af alting. Her bor så mange mennesker, og her er mange kulturer, siger hun og tilføjer, at tyskerne også virker mere tolerant over for fremmede, end hun kender det fra Sverige.

- Der er der alt for lidt åbenhed over for nye mennesker og udlændinge. Tænk, at det skal være så svært at være lidt venlig. Tyskerne, derimod, er mere høflige, venlige og snakkesalige, siger hun. Hun er også begejstret for tysk litteratur, som hun agter at kaste sig over, når hendes tysk er blevet lidt bedre. Og hun er fascineret af musikhistorien og »selvfølgelig den politiske historie«. - Alting er så rigt, konstaterer hun.

Sproget betyder meget

Alligevel kunne Christina Engelke på ingen måde forestille sig at skifte sit svenske pas ud med et andet.

- For mig hænger det sammen med sproget. Man har en anden relation til sit modersmål... At man aldrig skal tænke over, hvordan man siger tingene, og kan slå en avis op uden at være i tvivl om, hvad der står. Sprog betyder så meget, siger hun. Den næste kronik fra Christina Engelkes hånd er på trapperne. I den vil man sandsynligvis kunne læse lidt om hendes oplevelser i sommerferien.